

Nina Cassian

**Povestea a doi pui de tigru,
numiți Ninigra și Aligru**

ilustrații de Karda Zenkő

Editura Frontieră
2020

Cuprins

- 5 Capitolul unu *Scurta întâlnire*
- 9 Capitolul doi *Iarmarocul fatal*
- 13 Capitolul trei *În ghearele disperării*
- 17 Capitolul patru *Mlaștina și urmările ei*
- 21 Capitolul cinci *Culoarea salvatoare*
- 25 Capitolul șase *Curajul atitudinii*
- 32 Capitolul șapte *Capcana*
- 37 Capitolul opt *Peștera vrăjită*
- 42 Capitolul nouă *Prizoniegra*
- 45 Capitolul zece *Cele patru litere*
- 49 Capitolul unsprezece *Lunga regăsire*
- 54 Epilog

Scurta întâlnire

În jungla fără sfârșit și fără-nceput,
la un cap al ei și la celălalt, s-au născut
doi pui frumoși, doi pui de tigru,
numiți Ninigra și Aligru.

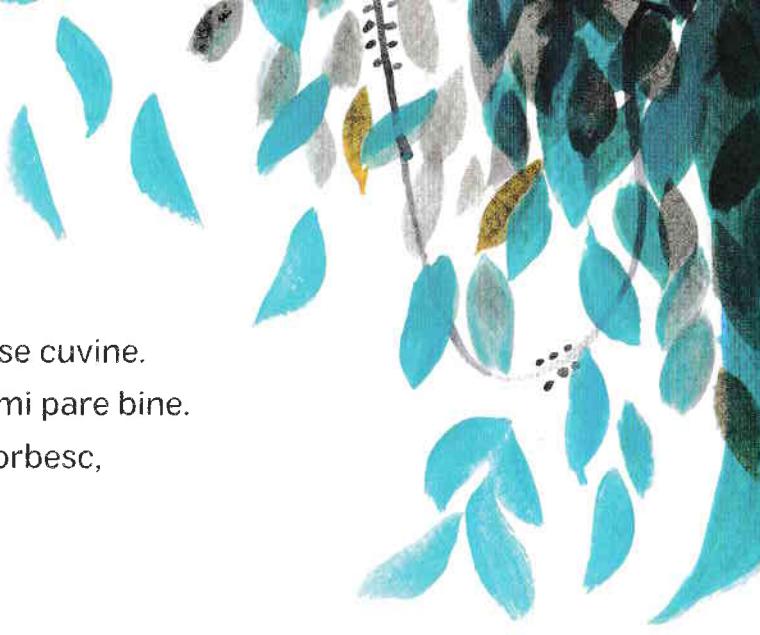
Ninigra avea
dungi negre și-aurii,
ca o acadea.

Aligru, dragi copii,
avea astfel de dungi
numai de-a lungul cozii lungi.

Încolo, cum să vă spun,
era mai degrabă brun.

În jungla fără-nceput și fără sfârșit,

cei doi pui de tigru totuși într-o zi s-au întâlnit.
Pe când se strecu la unele printre lianele dese,
Aligru auzise un scâncet. Se-ntorsese
din drum și, privind pe furiș,
văzuse o tigruță cu coada-ncurcată-n hătiș.

Imediat trase cu colții de vreju-ncăpățanat
și reuși astfel să-i descurce coada treptat.

Tigruța-i mulțumi. Apoi se recomandără cum se cuvine.
— Mă numesc Aligru. — Mă cheamă Ninigra. — Îmi pare bine.

Pornind laolaltă, vorbiră cam în felul în care vorbesc,
de mii de ani, cei din neamul tigresc.

(Ninigra avea o voce mai subțire
și un ușor defect de vorbire,
cum se va vedea îndată
din conversația alăturată).

Aligru spuse: — Mă bucur nespus
c-am reușit să te salvez mai sus,
dar asta e un fleac pentru un tigru.

— *Mersigru* înc-o dată. De mii de ori, *mersigru*.

Conversație generală: — Ai văzut vreodată pantera neagră?

— Am văzut-o cum *aleagră*
chiar alaltăieri *seagră*.

ibris

Respect pentru oameni și cărți

Aligru rămase cam uimit
de-acest fel ciudat de vorbit,
dar, întrucât Ninigra era mai mică,
era firesc să fie peltică
și chiar câteodată să stâlcească
armonioasa limbă tigrească.

Aligru o conduse până-acasă.

Era o zi cu cer de mătasă
și cu nori moi, de catifea,
când se aprinse prima stea.

— Pe mâine, spuse-atunci Aligru.

— La revedere. S-a făcut *frigru*.

Și s-au văzut și-a doua zi, și-a treia zi,
și Aligru pe Ninigra tot mai mult o îndrăgi.
Jucau împreună șotron, se scăldau în unda străvezie
și-și jurau o veșnică prietenie.
Și totul ar fi mers înainte, firesc,
și poate nici n-aveam ce să vă povestesc,
dacă nu s-ar fi întâmplat ce s-a întâmplat –
cum o să constatați imediat.